

CANTIQUE DE JEAN RACIN

39

Fauré, Gabriël (1845 – 1924), opus 11

Cambridge Singers
City Of London Sinfonia
John Rutter

*Verbe égal au Très-Haut,
notre unique espérance,
Jour éternel de la terre et des
cieux;
De la paisible nuit nous rompons
le silence,
Divin Sauveur, jette sur nous les
yeux!*

*Répands sur nous le feu de ta
grâce puissante,
Que tout l'enfer fuie au son de ta
voix;
Dissipe le sommeil d'une âme
languissante,
Qui la conduit à l'oubli de tes lois!*

*O Christ, sois favorable à ce
peuple fidèle
Pour te bénir maintenant rassem-
blé.
Reçois les chants qu'il offre à ta
gloire immortelle,
Et de tes dons qu'il retourne com-
blé!*

*Woord gelijk aan de Allerhoogste!
Onze enige hoop,
eeuwige dag van hemel en aarde,
wij verbreken de stilte van de vre-
dige nacht,
Goddelijke Redder, richt uw blik op
ons.*

*Verspreid over ons het vuur van
uw machtige genade,
dat de hele onderwereld vlucht bij
de klank van uw stem.
Neem de slaap weg van een
smachtende ziel, die haar brengt
tot het vergeten van uw wetten!*

*O Christus, wees dit trouwe volk
gunstig gezind,
dat om u te zegenen bijeen is.
Ontvang de gezangen die het
aanbiedt tot uw onsterfelijke glorie,
dat het terug moge keren vol van
uw gaven!*

Fauré won met deze compositie de eerste prijs toen hij afstudeerde aan de École Niedermeyer te Parijs in 1865. De tekst is geschreven door de Franse toneelschrijver Jean Racine (1688) en is een parafrase van een Latijnse hymne, *Consors paterni luminis*.

Het werk is origineel voor vierstemmig gemengd koor, maar ook bewerkingen voor bijvoorbeeld mannenkoor bestaan. De tempoaanduiding is *andante*. De melodie opent met het thema: dat wordt omspeeld door een begeleiding in triolen die het gehele werk doorgaat. De melodie wordt daarna door mannenstemmen overgenomen. Dan zetten één voor één de andere stemmen van laag naar hoog in. Deze eerste sectie is polyfoon geschreven, de stemmen zetten na elkaar in. In het midden wordt de zetting meer

homofoon, er wordt nu in akkoorden gezongen. Na een stretto keert het begin terug.

Ik heb het voorspel gebruikt als begeleidende muziek bij mijn lied *Rond 't middernachtelijk uur, als sterren aan de hemel staan* dat Louise en ik – in beurtzang met onze gasten – in 1992 hebben gezongen ter afsluiting van ons 25-jarig huwelijksfeest op het binnenplein bij kasteel Doorwerth. Het was een indrukwekkend feest, met de onzekerheid voor de toekomst, omdat Louise kanker had. Dat klinkt door in de woorden van het lied. Het is sindsdien ons lijflied en ook vaker gebruikt, met wisselende teksten van mij.